

El Verge de la Cinta incorpora a Nounats una figura per a acompanyar els pares de prematurs

La deltebrenca Neus Julián, mare de bessons nascuts preterme, és voluntària de l'Associació Som Prematurs per a ajudar els progenitors que, de manera sobrevinguda, tenen un fill o filla abans de les 37 setmanes de gestació, i els informa dels ajuts, prestacions i recursos als quals poden accedir

Terres de l'Ebre Andrea Capilla

Els nounats prematurs són aquells que naixen abans que es complisquen les 37 setmanes de gestació. D'estos, molts sobreviuen sense cap seqüela, d'altres ho fan amb algunes més o menys greus, i, alguns, malauradament, moren. Segons l'Hospital Clínic de Barcelona, 1 de cada 10 dones gestants presenta un part prematur; i en termes globals, a Catalunya, la taxa de prematuritat se situa en un 6,4 %, segons l'últim informe executiu de salut perinatal elaborat pel Departament de Salut.

Nàixer abans d'hora suposa més immaduresa de tots els òrgans i sistemes, i també una major incidència de patologies que poden provocar que els òrgans no es desenvolupen de manera correcta. A més, a això s'ha de sumar que, en la majoria dels casos, la situació per als pares és "sobrevinguda", ja que, tot i que en alguns casos es pot preveure que hi haurà un part prematur, en d'altres, no. Així ho explica la deltebrenca, Neus Julián, mare d'una xiqueta que va nèixer a terme, en un part natural; i després, de dos bessons, que van ser prematurs tardans: van nèixer la setmana 35.

"Quan estàs embarassada, et fas unes preguntes que no tenen res a veure amb la prematuritat: si donaràs de pit o no, penses amb el part i desitges que tot vaja bé i siga natural i no una cesària... Amb la meua

Neus Julián, al centre de la imatge, s'ha incorporat este mes de març al Verge de la Cinta per a acompanyar els pares de nounats prematurs.

primera filla vaig tenir esta situació de maternitat, que es pot pressuposar idíl·lica; i després d'uns anys, vaig tenir el Max i la Xènia, i tot i tenir la probabilitat de ser prematurs perquè era un embaràs múltiple, crec que totes les dones tendim a pensar que no ens passarà". Julián recorda el "xoc" que van viure ella i la seua parella perquè, en tenir-los, els van veure uns segons, i els van dir "no us preocupeu que estan bé, però me'ls he d'emportar". **"Això és el primer que et diuen, i se'ls emporten a la Unitat de Cures Intensives Neonatals. Aleshores comences a tenir una sèrie d'emocions i sentiments contradictoris perquè penses 'sí, es-**

tic contenta, però tinc els meus fills a la incubadora plens de cables. Et comencen a dir que tenen esta patologia o esta altra, però que és normal en prematurs; i tu, vas allà, i tot i que els metges t'ho pinten com una cosa normal i habitual, per als pares sol ser una situació sobrevinguda". A això, diu, s'hi ha de sumar el fet que en dos o tres dies la mare rep l'alta, però els nounats es queden a l'hospital. **"I arriba un dia que et trobes a la cafeteria amb la parella o amb familiars, i el teu fill està a la incubadora, i et planteges quant antinatural és allò, perquè el que voldries és estar a casa teua, amb els xiquets als braços, o fins i tot a l'**

hospital, en una habitació, però amb mons fills".

Julián assenyala que si en aquell moment algú hagués estat al seu costat i li hagués dit que aquella mescla de sentiments, de trobar-ho tot estrany, era normal, potser ho hauria afrontat d'una altra manera. És per això que, en assabentar-se de l'existència, a través de la pediatra dels bessons, de l'Associació Som Prematurs, formada per pares de prematurs voluntaris, de seguida va posar-s'hi en contacte per a resoldre alguns dubtes que tenia i dir que també volia formar-ne part. Així va assabentar-se que l'entitat estava a punt de signar un conveni de col·laboració amb l'Hospital de Tortosa Verge de la Cinta per a incorporar una figura d'acompanyament per a futurs pares de prematurs, i la deltebrenca no va dubtar a presentar-s'hi voluntària **"per a aportar el meu granet d'arena: si tots dediquéssim una petita part del nostre temps a millorar la vida dels altres, viuríem en un món millor".**

La seua funció és informar sobre les ajudes i prestacions a les quals tenen dret les famílies, com és, per exemple, la CUME, la reducció de jornada laboral per a progenitors que han de cuidar de menors d'edat afectats per càncer o altres malalties greus, entre les quals s'inclouen els prematurs extrems i grans prematurs, que són aquells que han nascut abans de la setmana 32 de gestació

o amb un pes inferior a 1,5 kg. **"Normalment, els pares no saben que un dels dos pot sol·licitar esta prestació, i fan peripècies per a poder tenir temps per estar amb els seus fills. Esta prestació és com una baixa per al progenitor que té un fill en estat de dependència, i si la demanen, poden estar cuidant del seu fill prematur sense tindre cap tipus de reducció d'ingressos",** explica.

D'altra banda, la deltebrenca també ofereix acompanyament emocional als progenitors durant l'estada a l'UCIN dels seus fills i compartix la seua experiència i vivències personals, així com alguns consells per a preparar l'arribada a casa. Per a Julián, **"la societat no és prou conscient d'allò que representa o pot representar la prematuritat: s'ha normalitzat una cosa que no ho hauria d'estar tant, de normalitzada. Molts cops els problemes comencen quan arribes a casa amb el nadó; no només són els dies que estàs a l'hospital".** A més, també els indica els recursos als quals poden accedir directament per ser prematurs, com és el Centre de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç (CDIAP), per tal de prevenir possibles retards cognitius o físics.

D'esta manera, el Verge de la Cinta és un dels dotze centres de Catalunya que, actualment, compta amb la figura del pacient expert a Nounats, gràcies a l'Associació Som Prematurs, de la qual es facilita el contacte als progenitors de prematurs. ■